

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7541** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по повод на жалба, вх. № 26877 от 29.07.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 06 – 5499 от 22.07.2021 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. Н. Д. срещу Решение № ПО – 77 от 16.07.2021 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 06 - 5499 от 09.07.2021 г. на оспорващия срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022 – 203 – 0001910 от 06.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП С., без уважение.
С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и да се постанови ново, с което да се отмени обжалваното и потвърденото с него постановление, с което е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банковата сметка на дружеството за сумата от 17 944, 92 лв. Твърди се, че публичният изпълнител и органите по приходите, направили Искането за налагане на ПНПОМ, са изложили формални мотиви и не са се аргументирали защо на базата само на заповед за възлагане на ревизия следва да се наложат обезпечителни мерки на дружеството. Допълнително посочва, че мерките са наложени без реална обезпечителна нужда и в противоречие с института на солидарната отговорност по чл. 177 от ЗДДС. Излагат се подробни аргументи по съществуването на спора и описание на реда, по който

оспорващият е получил недължимата му се сума. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от юрк. Ч., който поддържа жалба и предлага да се уважи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни изх. № №С210022 – 023 – 0001910 от 06.07.2021 г. е наложен заповед върху налични и постъпващи суми в размер на 17 944,92 лв. /седемнадесет хиляди деветстотин четиридесет и четири лева и деветдесет и две стотинки/ по банковата сметка на [фирма], находяща се в ТБ [фирма]. Запорното съобщение е изпратено на банката на 06.07.2021 г., която на 07.07.2021 г е наложила обезпечението. Постановлението е издадено във връзка с постъпило мотивирано искане с изх. № Р – 2222 – 14210 – 03596 – 039 – 001 от 05.07.2021 г. от орган по приходите, във връзка с ревизия, касаеща задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, възложена със Заповед № Р – 2222 – 14210 – 03596 – 020 – 001 от 22.06.2021 г., изменена със заповед за изменение на ЗВР Р – 2222 – 14210 – 03596 – 020 – 002 от 06.04.2020 г. В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на жалбоподателя ще бъде общо в посочения по – горе размер, в това число главница 16 854 лв. и лихва в размер на 1 090,92 лв., изчислена към 05.07.2021 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква

поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взыскател.

В конкретния случай публичният изпълнител е извършил анализ на събраните доказателства относно имущественото състояние на жалбоподателя, анализ на размера на задължението, възможността на длъжника да обслужва текущите и настоящите задължения, както и гаранциите за събиране на публичното вземане на принципа за бърза ликвидност на вземанията, с оглед на което е обосновал обезпечителната нужда за налагане заповед върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, с обжалваното постановление.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на висящо производство, каквото е в случая ревизионното производство. Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Необходимостта от прилагане на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

В административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля. Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт. Размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност. Предвид на гореизложеното, неоснователни са изложенията от жалбоподателя доводи за неправилност на Постановление с изх. № С210022 – 023 – 0001910 от 06.07.2021 г.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че липсват фактически и правни основания за издаването на ПНПОМ и конкретни обстоятелства, които налагат прилагането на обезпечителната мярка трябва да се посочи, че са спазени изискванията на чл. 196 от ДОПК.

Ревизиращият екип в своето Искане точно и обосновано е посочил мотивите, поради които е приел, че са налице предпоставките за налагане на ПОМ по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Видно от издаденото постановление, публичният изпълнител е извършил необходимия анализ на предоставената от страна на ревизиращия екип информация. Публичният изпълнител законосъобразно е наложил заповед върху вземане от трето задължено лице ТД на НАП С.. Паричните средства са преведени по сметка на ТД на НАП С. като обезпечение във връзка с издаден ревизионен акт.

Публичният изпълнител правилно е отчетел факта, че след като ревизията е за установяване отговорността на [фирма] за задълженията на [фирма], е необходимо

с цел предотвратяване на сделки и действия с имуществото на дружеството, да бъде защитен публичния интерес като се избегне възможността за невъзможно или значително да се затрудни събирането на задълженията.

На следващо място съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В конкретния случай, предпоставките обуславящи налагане на конкретната обезпечителна мярка - заповест, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения и предложението на ревизиращия екип е формирал обосноваван извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като е избрал и най-подходящата обезпечителна мярка с оглед установената фактическа обстановка.

От друга страна публичният изпълнител се е съобразил и с разпоредбата на чл. 121, ал. 3, да не бъде сериозно възпрепятствана дейността на ревизираното лице, като е наложил заповест върху суми, които следва да му бъдат възстановени от НАП.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. С оглед на затрудненото удовлетворяване на бъдещото публично вземане, при наличие на обезпечение върху активите на лицето, се въздейства неблагоприятно върху него, именно поради факта, че почти във всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал.1 от ДОПК, обезпечението води до затруднение на ревизирувания субект. Разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова, което представлява „сериозно възпрепятстване дейността на лицето”. Следва да се отбележи, че втората хипотеза в чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда още по – изявен превес на публичния интерес, като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс (АПК), според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В случая не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е отправено мотивирано искане от орган по приходите; наложеният заповест е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, доколкото са налице данни за задължения в особено големи размери. Публичният изпълнител е извършил необходимите справки относно притежаваните от жалбоподателя активи, както и такива в Имотния регистър, а по отношение за

предполагаемия размер на задълженията се е водил от преценката на ревизиращия екип и изложените в искане № Р – 2222 – 14210 – 03596 – 039 – 001 от 05.07.2021 г. аргументи.

В допълнение трябва да се посочи, че обезпечителните мерки, предмет на настоящето производство, касаят отговорността на жалбоподателя по висящата ревизия. С обжалваното постановление публичният изпълнител е гарантирал, че оспорващият в хода на ревизионното производство няма да предприеме действия по възстановяване на плащането си.

По изложените съображения жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание § 2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100,00 лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО – 77 от 16.07.2021 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 06 - 5499 от 09.07.2021 г. на оспорващия срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022 – 203 – 0001910 от 06.07.2021 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП С., без уважение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: